

Billigelse fra Medlemmer af Regeringspartiet, ogsaa fra et Medlem af det høje Folketing, som har Sæde i dette Nævn; men Ministeren har ikke gjort Indrømmelsen. Der skal jo spares, og selvfølgelig er de, der er først til at betale Svindlernes Underskud, de arbejdsløse.

Hvor meget har saa disse arbejdsløse i Understøttelse, siden man maa være saa sparsommelig overfor dem, og siden man nu og da fabler om, at de foretrækker Understøttelse for Arbejde? Den, der sikrer sig af en Arbejdsløshedskasse 2 Kr. i Dagpenge — og det er mange, særlig af de lavest lønnede Arbejdsmandsgrupper, der kun sikrer sig 2 Kr. om Dagen i Dagpenge —, får under Arbejdsløsheden en Understøttelse af 2 Kr. om Dagen eller 12 Kr. om Ugen. Naar han har faaet den i et vist Antal Uger, som Arbejdsløsheds-kassen giver det, enten det er 3 Maaneder, eller hvor længe det nu kan være, faar han derefter to Trediedele af dette Beløb af Staten, det vil sige 8 Kr. om Ugen — forudsat at Manden er gift; hvis han er ugift, faar han derimod slet ingenting. Desuden kan Kommunen yde ham 80 Ø. om Dagen, hvis den vil, men det er ikke alle Kommuner, der gør det. Det vil altsaa sige, at der ydes alt i alt 12 Kr. 80 Ø. om Ugen til en Mand og hans Kone som fortsat Understøttelse, naar den vedtægtsmæssige Arbejdsløsheds-understøttelse er ophørt. Hvis han har Børn, faar han et dagligt Tillæg af 42 Ø. pr. Barn. Hvis han er, skal vi sige, saa heldig at have 2 Børn, vil det altsaa sige, at saa opnaar han den svimlende Sum af 17 Kr. 84 Ø. om Ugen til Husleje, Beklædning og Underholdsbidrag til Mand, Hustru og 2 Børn. Hvis den højtærede Minister skulde leve af det Beløb blot 1 Uge, er der ikke nogen Tvivl om, at han allerede inden Midten af Ugen vilde forhøje Beløbet.

Man maa dog imidlertid tænke paa, hvorledes de Familiars Forhold er. Hvis det var en Arbejdsløshed, som kun drejede sig om et Par Uger eller Maaneder, fik det være, saa maatte de tære paa, hvad de havde paa Kroppen og i Hjemmet. Men overfor en Arbejdsløshed, der strækker sig over Aar, kan man ikke anse 12 Kr. 80 Ø. eller 17 Kr. 80 Ø. til en Familie paa henholdsvis 2 eller 4 Medlemmer som tilstrækkelig til Livets Ophold. Gennemsnitshuslejen i København var i 1921 ifølge den officielle Statistik for en 2 Værelses Lejlighed i Forhuset 352 Kr., og naar man tager Forhus- og Baghuslejligheder under eet, kommer man ned paa et Gennemsnit af 341 Kr. Det er omkring 7 Kr.

om Ugen, og dette er endda forhøjet nu, thi i 1922 er der i Kraft af den Afviklingslov, som den højtærede Minister gennemførte for Huslejens Vedkommende, sket klækkelige Forhøjelser, som har bragt Huslejen videre i Vejret. Men 7 eller 8 Kr. af den egentlige Understøttelse gaar altsaa til Husleje gennemsnitlig, for nogle noget mere, for andre noget mindre. Tilbage til Mad og Klæder bliver for Ægteparret, hvis de er alene, 5 Kr. 80 Ø., og hvis de har to Børn 10 Kr. 84 Ø. Forstaa dog den Elendighed at skulle leve aarevis 4 Personer for, efter at Huslejen er betalt, 10 Kr. 84 Ø. om Ugen. Jeg modtager hver Dag mange Breve og Henvendelser fra hæderlige Folk, som lever under disse Vilkaar. Jeg har et Brev, hvori en arbejdsløs siger: „Kære Ven, du begriber vel, at efter 19 Maaneders Arbejdsløshed og nu igen efter kun 3 Maaneders Arbejde er Forholdet fortvivlet, og jeg ser ikke, hvorledes jeg skal klare mig, jeg er udgaaet med alting, og Gæld har jeg. Jeg er saa led og ked af det hele, thi der er ikke megen Udsigt til at faa noget Arbejde ved Faget.“ En anden skriver, at han har gaaet arbejdsløs i 10 Maaneder, han kan snart ikke mere holde det ud, „for hver Dag, der gaar i denne Kulde, føler jeg hele mit Had mod Samfundet; og hvad jeg en Dag i Desperation hitter paa, svarer jeg ikke for; der maa og skal skaffes os Arbejde eller ogsaa Midler til at eksistere for“. Ja, det er kun et lille beskedent Uddrag af den Samling, jeg gerne ved Lejlighed skulde ville stille til Raadighed; det er bitter Alvor, der taler gennem de mange Henvendelser, der sker af den Art. Det er Samfundets Pligt at hjælpe, mindst lige saa meget, som det var dets Pligt at hjælpe, da Landmandsbanken brød sammen, og da Talen var om at dække Sparerne med Tab ved Bank-sammenbrud. Jeg ved ikke, om der er mere Haab nu, end der har været hidtil. Jeg har læst Referatet fra Venstres Nyt-aarsfest, der fejredes i Paladshotellet i Salen ved Siden af Marmorhaven, og som blev foreviget i Venstres Hovedorgan i København med et pragtfuldt Billede med festligt dækkede Borde i denne Marmorhave eller ved Siden af den, og hvor der ifølge Referatet var samlet kendte Mænd fra Haandværk, Industri, Finans og Politik. Mon ikke det var Højfinansens, der sad bænket der sammen med Venstres politiske Spidser i Marmorhaven ved de festligt dækkede Borde? Arbejdsgiverforeningens Formand var der i hvert Fald ifølge Referatet. Indenrigsministeren var